

Подполковникъ Христовъ изкара едно планинско орждие при най-издадената напредъ 3-а рота, на около 250—300 крачки отъ сръбскитѣ окопи, но снаряди почти не оставаха.

Почти всички роти, залегнаха презъ деня предъ засѣкитѣ, водиха усилена стрелба и не се вдигнаха на ножъ, а останаха и презъ цѣлата нощъ на заетитѣ позиции, безъ да достигнатъ поставената целъ.

Щомъ атакуващата колона настѣпи, 4/11-а и 6/11-а роти, които прикриваха дѣсния флангъ на атакуващата колона, откриха огънь. 4-а рота настѣпи напредъ, но 6-а остана на мѣстото си по причина на раняване на ротния и командиръ подпоручикъ Славовъ. Полковата поддръжка (16/24-а рота) бѣ употребена за прибиране въ ротитѣ на прѣснатитѣ изъ гората войници.

2/11-а дружина откри огънь по насрещнитѣ сръбски окопи и остана на позицията си.

Въ боя на 9 ноемврий полкътъ (1-а, 2-а дружини) имаше загуби: офицери ранени 1—подпоручикъ Славовъ Иванъ, войници убити 3, ранени 63. Въпросниятъ офицеръ е ималъ мобилиз. назначение въ 5-и маршеви полкъ. Следъ като последниятъ е билъ разформированъ, той, вмѣсто да се яви въ 11-а доп. дружина, е пожелалъ и се яви на служба въ полка на 7 ноемврий и само два дни следъ това бѣ раненъ.

Лѣвиятъ участъкъ Достигна подножието на височината южно отъ Слатина. Посрещнатъ съ силенъ огънь, спира настѣпленieto и остава на мѣстото си.

И така, отъ 12 октомврий до 9 ноемврий, въ продължение на 29 дни, преминати въ трудни маршове и непрекъснати кръвопролитни боеве, дневни и нощни, отбранителни и нападателни, Сливенци, достойни наследници на славнитѣ опълченци при Шипка, завладѣха Качаникския проходъ и въ продължение на 29 дни задържаха този важенъ проходъ противъ двойно и тройно многочисленъ противникъ*) и съ това не позволиха на сръбската армия да отстѣпи въ Македония къмъ съюзницитѣ си. Презъ тѣзи 29 дни полкътъ спечели малко теренъ, но положенитѣ усилия бѣха гигантски. Постояннитѣ боеве, голѣмитѣ загуби (26%), снѣжнитѣ виелици и студътъ не повлияха ни най-малко върху високия духъ на нашитѣ герои. Моралната енергия извираше като изъ вулканъ. Офицери, подофицери и войници показваха чудеса отъ себеотрицание и издръжливостъ.

Тежки бѣха загубитѣ на полка. Почти всѣки день се даваха свидни и скѣпи жертви. Паднаха убити: 6 офицери и 110 подофицери и редници. Ранени бѣха 5 офицери и 585 подофицери и

*) Брѣгалнишката дивизия имаше задача да заеме Качаникската тѣсна и да застраши Скопие. Къмъ 5 ноемврий тя имаше съставъ: 3-и кадрови полкъ; 14-и кадрови полкъ; 20-и кадрови полкъ; 1-и полкъ I призивъ; 2 баталиона отъ 2-и полкъ; 12-а и 24-а погранични роти; Брѣгалнишкия жандармерийски отредъ; 2 роти отъ 21-и доброволчески отредъ; 2 роти отъ Ибѣрския комбиниранъ баталионъ; 1 комитска рота; отъ Моравски полски артилер. полкъ 3 батареи; 1 гаубична батарея; 1 круповска полска с. с. батарея.